

Berättelsen om Bygdegården Blå Wingen

Bygdegårdar är viktiga lokala mötesplatser i Sveriges alla län. I Uppsala län finns över 80. De ingår i Bygdegårdarnas Riksförbund med totalt över 1400 bygdegårdar anslutna. Blå Wingen är den lokala bygdegården i Husby-Långhundra.

Det är många som besöker eller passerar Blå Wingen och vi får ofta frågor om hur den skapades för sextio år sen. Vem tog initiativet, hur tänkte man och vad har hänt under alla år. Samhället förändras och därmed förväntningar och krav på en funktionell samlingslokal. En spännande resa värd att berätta.

I denna skrift berättar vi om hur Långhundraborna skapade Blå Wingen och hur den utvecklats under åren till den viktiga mötesplats den nu är hösten 2018.

Vi har varit med i föreningen sedan 1970-talet. Med våra kunskaper och erfarenheter från allt vi varit med om vill vi berätta historien om ”Hur Långhundraborna skapade och utvecklade Blå Wingen till vad den är idag”.

Maud som är infödd Långhundrabo har sedan ungdomen varit aktiv i det ideella föreningslivet i bygden. Ingemar med familj flyttade till Husby-Långhundra våren 1974. Efter kort tid fann familjen att det i bygden fanns aktiva och ideella föreningar att engagera sig i.

I detta föreningsliv träffades vi och våra familjer och upptäckte snart det gemensamma intresset, ideell verksamhet inom föreningslivet till gagn för alla i bygden.

Då fanns redan Blå Wingen på plats. En bygdegård och en aktiv förening med varierande verksamheter för bygdens folk. Med en intressant historia om hur den kommit till och om dess betydelse för bygden och de som bor här. Låt oss berätta vad vi funnit och själva varit med om.

Historien om möteslokal och bygdegård började redan på 1940-talet

Det fanns många ideella föreningar i bygden på 1940-talet. Men man saknade en lokal för möten och fester. En bygdegård för framtiden var syftet när bygdens föreningar och privatpersoner i början av 1946 bildade Byggnadsföreningen Långhundragården u.p.a. Det fanns alltså ett behov och man planerade för framtiden. Man tänkte till, tillsatte personer i en styrelse och skrev stadgar. Vi återkommer till hur det gick till.

Det krävdes mycket planering och arbete och en Långhundragård, en bygdegård, kunde inte skapas på kort tid. Samtidigt var ungdomarna otåliga. De var många och de saknade en lokal att vara i. Vi tror att de ville att något skulle ske snabbt.

SLU-gården blev lösningen på behovet av lokal

Bygdens ungdomar, födda på 1920-talet, medlemmar i Husby-Långhundra SLU-avdelning, (senare CUF) saknade alltså en lokal för möten och fester. Längre hade frågan om lokal diskuterats inom avdelningen.

Så här har vi fått berättat. Avdelningens ungdomar var en kväll hösten 1946 samlade till möte i en lägenhet vid Nymälsta. Under mötet berättade Karl-Erik Fransson att det fanns baracker till salu i Gottröra. De hade nyttjats för utbildning under kriget, men nu skulle de säljas. Detta var alltså på hösten samma år som byggnadsföreningen bildats.

Arne Jansson, en av medlemmarna, har berättat att nu gick det snabbt. Man beslutade enhälligt att köpa barackerna och Karl-Erik Fransson, Sven Karlsson i Tarv och Arne Jansson fick i uppdrag att finna lämplig plats för byggnaden och genomföra köpet.

De tre kände bygden väl och redan på söndagen efter mötet fann de en lämplig plats vid Vackerberga, på Emil Karlssons mark, det markområde där Blå Wingen nu finns. Arne har vidare berättat för oss att ”vi tre, Karl-Erik, Sven och Arne, besökte Emil, Svens farbror, och berättade om sina planer. Emil var genast med på noterna och lovade oss omgående att få resa baracken där”. Byggmästaren Gösta Dahlborg, granne till Karl-Erik, lovade hjälpa till att sätta upp baracken. Man såg möjligheter till snabb lösning. Inga krångliga regler för 70 år sedan fördröjde.

Projektet blev ett bygdens projekt

Ungdomarna i föreningen och många i föräldragenerationen hjälptes åt att transportera hem byggnaden i delar och sätta upp den uppe i backen på den mark som Emil skänkt. Alltså uppe på berget öster om Blå Wingen. Vi har ingen uppgift om vad baracken kostade, sannolikt ett lågt pris. Många hjälpte till efter sin förmåga och skänkte inventarier. Väggarna målades ljusgröna och Ingrid Johansson och Hilleborg Karlsson (Mauds mamma) sydde en mörkgrön ridå.

Det gick undan, redan den 14 januari 1947 invigdes SLU-gården, som den döptes till.

Bio och fester i ny lokal. Visa film var ett av syftena med gården. Karl-Erik Fransson och Arne Jansson fick ansvaret att köpa en biografmaskin och Karl-Erik var föreningens maskinist första åren. Redan dagen efter invigningen visades filmen ”Barnen från Frostmofället”. Det är lätt att förstå den stolthet medlemmarna måste ha känt då för 70 år sedan. Några månader efter beslutet att köpa baracken stod en lokal färdig för fester och filmvisning på hemmaplan i bygden.

SLU-gården ett lyft för bygden

Arne Jansson har också berättat att ”SLU-gården blev ett verkligt lyft för bygden”. Som biograf och visa film blev en viktig del i verksamheten. Holmfrid Juliusson hjälpte till som maskinist och många medlemmar fixade allt annat i verksamheten. Under 1956 började Gunhild och Karl-Arne Fredriksson engagera sig i föreningen och de tog över ansvaret för filmvisningen. Det var starten för Gunhilds och Karl-Arnes mångåriga ideella engagemang i bygdegårdsföreningen.

SLU-gården blev den mötesplats som de unga medlemmarna i CUF drömt om och skapat. SLU-gården invigdes 1947 och den var mötesplatsen under närmare 15 år tills Blå Wingen stod klar i början av 1960-talet.

Planeringen för en ny bygdegård pågick samtidigt under alla år med olika förslag på lösningar. Man insåg, SLU-baracken var en tillfällig och praktisk lösning inför att en permanent samlingslokal kunde skapas.

Byggnadsföreningen Långhundragården bildades 1946

Vi nämnde kort i inledningen att en förening bildades redan 1946. Nu till hur det gick till.

Det fanns många föreningar i Husby-Långhundra på 1940-talet: Husby-Vidbo Skytteförening, Husby-Långhundra Hemvärn, Långhundra Idrottsförening, Röda korset, Kyrkliga syföreningen, Kyrkliga ungdomskretsen, Blåbandsföreningen, Bondeförbundet, RLE, Arbetarkommunen, JUF, samt SLU. Alla hade behov av en gemensam lokal att vara i.

En bygdegård för framtiden var syftet när Byggnadsföreningen Långhundragården u.p.a bildades i början av 1946. Föreningarna i bygden och personer med önskan om en bygdegård enades och bildade föreningen. En styrelse på sju personer tillsattes och stadgar för den ekonomiska föreningen antogs. Stadgarna godkändes därefter av Stockholms läns landskansli den 27 mars 1946, alltså några månader innan SLU-medlemmarna beslutade att köpa baracken i Gottröra.

I stadgarna för föreningen kan vi läsa; ”Syftet är att anskaffa och för framtiden bibehålla en bygdegård med samlingshall att utnyttjas av dem som stiftat föreningen och enskilda i bygden”.

I stadgarna var också tydligt inskrivet att ”Syftet för föreningen ska också vara att på ett sunt sätt verka för landsbygdens kulturella utveckling samt att i en omfattning som motsvarar behovet i orten, bedriva biografrelse.” Formuleringar som känns aktuella även nu.

I den styrelse som tillsattes ingick följande män. Harald Carlsson Furunäs ordförande, John Sandenskog Vilunda, John L Jansson Vallby, John Wahlström Strömsbro, Carl Wahlström Husbyby, Carl Jansson Norrdal samt Sivert Johansson Åby. Sju män som för 70 år sedan fick förtroendet att planera för en bygdegård i Husby-Långhundra.

Flera förslag till bygdegård och plats togs fram

Styrelsen för den bildade byggnadsföreningen tog fram flera alternativ till den bygdegård man drömde om. Utformning av byggnaden var en uppgift att lösa, område för placering var lika viktigt att finna.

Ågaren till Hjälmssta gård skänkte ett markområde, väster om infarten till Vackerberga. En slät åker centralt i bygden, lämplig för en bygdegård.

Men det tog tid, först i slutet av 1953 presenterades ritningar för en byggnad. Den föreslogs bli 17 meter lång och 10 meter bred, med en stor och en liten sal, entré och kök. I direkt anslutning till salarna var inritat en liten lägenhet för vaktmästare.

Av olika skäl kom man inte fram till beslut. Det var säkert många och långa diskussioner om hur man skulle gå vidare.

Åren gick och under 1959, efter ytterligare sex år, presenterades en ny plan, nu utan bostad. Kostnaden beräknades till 251.000 kronor. Det var sannolikt för mycket för att kunna genomföras just då.

Samtidigt planerades för den nya sträckningen av väg 77. Den skulle komma att gå över tomten och då fick man överge den platsen och den är fortfarande åker. Åter till ruta ett och nya planer togs fram.

SLU-gården levde vidare

SLU-gården var under dessa år lokalen för en varierande verksamhet. Värdefull och uppskattad för privata fester och möten av olika slag utöver att vara biograf. Många filmer visades och många gick på bio. Bygden hade en lokal, men den började bli sliten och den räckte inte till för allt som ordnades. Det blev alltmer angeläget med en ny lokal.

Ny plats och nya planer

När planerna på byggnad på åkern inte kunde realiseras, återgick man till markområdet där SLU-gården låg. Kunde den också rymma den planerade bygdegården. Så blev det och på försommaren 1959 beslutades vid en extra föreningsstämma att bygga på den mark som Blå Wingen nu ligger på. Därmed var man tillbaka på det område som Emil Karlsson skänkt till SLU-avdelningen 1946. Så tror vi läget var efter många års planerande när manskapsrestaurangen Blå Wingen på Arlanda blev till salu under 1959. Den ägdes av SAS.

Manskapsrestaurang på Arlanda blir Blå Wingen i Husby-Långhundra

Byggnaden på Arlanda bedömdes motsvara storlek och utformning och möjlig att anpassa till de planer man arbetade med. En byggnadsgrupp ledd av Nils Eskhult med Jörgen Wallin och Karl-Arne Fredriksson som

ledamöter fick ansvaret för inköp och planering. Jörgen hade skisser på hur bygdegården borde utformas och Karl Arne var kassör i föreningen.

Under sommaren 1960 togs beslutet att köpa byggnaden, som redan då hette Blå Wingen. I de handlingar vi läst framgår att den kostade 62 000 kronor. Tydligt ett rimligt pris och arbetet med att skapa grund och hemtransport inleddes. Byggmästare Ivar Lönn anlätades för att skapa grunden och genomföra byggnationen. Sven Thuresson installerade el i byggnaden och Karl- Arne Fredriksson målade den Blå, som den var tidigare. Många i Husby-Långhundra deltog i arbetet.

Blå Wingen kom hem i sektioner

Byggnaden är konstruerad i sektioner som vilar på långa balkar av järn. Transporten av dessa sektioner utfördes av bönderna i bygden. Med hjul under sektionerna kopplades de till traktorer som drog hem dem till Husby-Långhundra. Den färdiga grunden var klar. Sektionerna byggdes ihop till den byggnad som utgör stomme till Blå Wingen.

För byggnationen behövdes virke och annat material. De som skänkte material eller på annat sätt bidrog ekonomiskt fick andelar i föreningen. De var på 50 kronor och de första tecknades i maj 1959 av Hilmer Wahlström i Husby by. Systemet med andelar fortsatte fram till och med 1962.

Vi har fått ta del av många berättelser om hur hela projektet genomfördes. Många i bygden var engagerade och hjälpte till. Nu var man i mål efter alla års planerande - att skapa en bygdegård som uppfyllde syftet så som det uttryckts i de tidigare nämnda stadgarna från våren 1946.

Den utrustning för filmvisning som man långt tidigare köpte till SLU-gården, flyttades över till det nya maskinrummet i Blå Wingen. Därmed uppfylldes även det andra syftet i stadgarna – ”att i en omfattning som motsvarar behovet i orten, bedriva biografrörelse.”

Blå Wingen blev det självklara namnet – så hette ju byggnaden man fann på Arlanda, köpte och transporterade till och byggde upp i Husby-Långhundra.

Blå Wingen invigdes högtidligt den 2 september 1961 med stor fest med dans. Nils Eskhult, ordförande i föreningen, höll invigningstalet. Han betonade; ”nu är bygdens möteslokal på plats, nu är det upp till oss alla att fylla den med verksamhet till glädje för oss alla”.

SLU-gården hade därmed tjänat ut, först som lokal för utbildning av soldater under kriget och därefter som nöjeslokal i Husby-Långhundra. Vi har förstått att den plockades ner för gott, samtidigt som många besökare kunde se tillbaka på många härliga upplevelser i den.

Blå Wingen – ständigt i behov av upprustning och förnyelse

De som besöker Blå Wingen nu år 2018 inser säkert att det genomförts många förändringar under åren sedan den byggdes. Här berättar vi kort om de viktigaste.

Redan efter några år insåg man att lokalen var för liten när många gäster kom till populära arrangemang. Under 1960-talet var Blå Wingen en viktig lokal för dans. Mängder av människor kom och roade sig varje lördag. Under en kväll lär det ha varit över 600 personer för att dansa. Ett starkt bevis för att en utbyggnad var motiverad.

Planer för och beslut om utbyggnad på östra sidan, så som vi nu ser rummet vid sidan om stora salen, blev klara under 1967 och arbetet genomfördes under 1968. För denna utbyggnad behövdes ritningar, tillstånd och ekonomi.

Då blev det åter aktuellt för ingenjören och lantbrukaren Jörgen Wallin på Lockstaholm att vara med och rita och planera. Jörgen presenterade utformning och ritningar och Ivar Lönn ansvarade för byggnadsarbetet. Många personer deltog åter i projektet med ideella insatser för att hålla nere kostnaderna. Bygdens bönder med skog inbjöds att bidra med byggnadsmaterial i form av stockar, som sågades till regler och plank. Då blev det återigen aktuellt med de andelar som tidigare beskrivits.

Vattenförsörjningen till Blå Wingen säkerställdes under 1976 då den grävda brunnen ersattes med borrhål i berget i direkt närhet av byggnadens södra gavel. Det är viktigt med säker tillgång på vatten av säker kvalitet i en bygdegård. Projektet genomfördes av Ove Höglund.

Energikostnaderna ökade dramatiskt under 1970-talet och det blev nödvändigt att tilläggsisolera ytterväggar och vind. Beslut togs i september 1979 och arbetet blev klart under 1980. Med ytterbeklädning av blåmålad plåt skapades det välkända utseendet. Arbetet utfördes till viss del ideellt under ledning av Harry Eriksson.

Under 1980-talet ställdes nya och motiverade krav på tillgänglighet. Under 1984 genomfördes utbyggnad av foajé, ny toalett för rörelsehindrade och ramp för att lätt komma in i Blå Wingen. Bidrag erhöles med 86.000 kronor från staten som avsatt medel för dessa åtgärder i allmänna lokaler. Ny entrédörr installerades 1986 och under hösten blev den nya belysningen på parkeringen klar.

En allmän samlingslokal som Blå Wingen kräver årligt underhåll och under hela 1990-talet genomfördes upprustning av lokalens inre miljö, bl.a. nya armaturer och nya innertak med syfte att förbättra inre miljö, utseende och akustik.

Nu är vi framme vid ett nytt århundrade, 40 år efter invigning

Det har skett mycket och det känns som att det ständigt har pågått underhållsarbeten och nya investeringar i Blå Wingen. Bergvärme, nya fönster, nytt kök och mycket mer.

Under 2004 installerades bergvärmeanläggning. Med två djupa borrhål och anläggning i källaren, kopplad till befintlig värmeanläggning, skapades förutsättningar för effektiv uppvärmning. Byggnadens kopplade fönster från 1950-talet uppfyllde inte kraven och under 2007 installerades nya fönster med energieffektiva 3-glas rutor. Det gäller också att samtidigt spara på energi.

Ny inredning i köket. Köket och dess inredning var sliten efter mer än 40 år och under 2007 – 2008 byttes all inredning ut. Det kostade ca 400 000 kronor. Det blev ett stort lyft för lokalen och nu uppfyller den de krav som gäller för allmänna lokaler där man lagar mat.

Upprustning av foajé och toaletter. Köket blev bra, då märktes behovet av en total upprustning av foajé och toaletter. Under 2009 genomfördes det arbetet med nytt på golv och väggar. Samma år blev det nödvändigt att installera utrustning för att spara på energi och säkerställa vattnets kvalitet med extra vattenfilter. Nödvändiga åtgärder för en funktionell bygdegård till en kostnad på 360 000 kronor.

Nya elinstallationer. Utvecklingen går snabbt och under 2012 blev det nödvändigt med upprustning av elinstallationer och nya armaturer, de gamla var omoderna. Återigen en kostnad på ca 200 000 kronor.

Ny ventilation installerades 2016

Blir man aldrig färdig, uppnås aldrig målen för en funktionell bygdegård? Så kände vi när ventilationen började bli dålig. Under 2015 genomfördes kontroll av ventilationsanläggningen. Den blev underkänd på alla punkter, den var helt enkelt nersliten och ur funktion. Utan fungerande ventilation, ingen verksamhet löd beslutet. Nu gällde det, klarar föreningen en så kostsam upprustning? Vi vet resultatet - under hösten 2016 installerades en ny anläggning. Med ekonomiskt stöd (80 procent av kostnaden) från Boverket och Knivsta kommun blev det möjligt. Totala kostnaden blev närmare 1,3 miljoner kronor. Föreningen kunde andas ut med frisk luft för gästerna i lokalerna. Klart och godkänt strax före jul 2016. En anläggning som känner av och sköter sig själv.

Ny entré och skylt

Och så då till slut hösten 2017 entré med ny dörr och ny skylt Bio BLÅ WINGEN. Nu upplevs entrén välkomnande för alla våra gäster och oss själva till en kostnad av ca 600 000 kronor.

Modern utrustning för bio, bild och ljud

Under dessa 15 år från år 2003 har samtidigt installerats nya anläggningar för bild, ljud och film. Projektor för digital bio inköptes och invigdes augusti 2014. Statligt bidrag gjorde det möjligt att klara kostnaden på ca 600 000 kronor. Nya blå klädda stolar kom på plats 2014 tack vare bidrag från hembygdsföreningen och generös sponsring av bygdens folk.

Nya förväntningar kommer i framtiden, kanske är de redan på gång

En bygdegårdsförening som har ambition att ligga i framkant när det gäller lokal och teknisk utrustning kommer aldrig helt i mål. Nya förväntningar kommer och samhället förändras snabbt och tekniken utvecklas. Men vi tycker att vi kommit nästan i mål. Allt vi varit med om har betytt många timmar ideellt arbete av alla som medverkat. Med professionell hjälp av specialister har allt detta blivit möjligt. Med resultatet: En bygdegård Blå Wingen i toppskick, bland landets bästa, utsedd till årets bygdegård i Uppsala län 2017.

Varierande verksamhet i Blå Wingen för bygdens folk

I Blå Wingen har ordnats mängder av arrangemang. Vi vill gärna berätta men begränsar oss till det som bygdegårdsföreningen själv har arrangerat. Det handlar om många år, från första filmen i Blå Wingen 1961. Vi gör ett försök att komma ihåg.

Vi går tillbaka till de grundläggande stadgarna och syftet för en bygdegård. Mötesplats för bygdens folk, samvaro och upplevelser i vardagen och under helger. Viktiga sammankomster, stora kalas och mindre möten. Allt möjligt har arrangerats och vi inser att bygdegården har betytt otroligt mycket för många i hela sydöstra Uppland. Syftena har med råge infriats och uppnåtts.

Verksamheten med bio, danser och fester och mycket annat i SLU-gården var en viktig inledande period under mer än tio år. När Blå Wingen blev klar var alla vana med bygdegårdsmiljön. Det blev full fart med innehållsrik verksamhet från början.

Vi lämnar alla viktiga sammankomster som andra ordnat, som privata kalas och bröllopfester åt andra att minnas. Vi vet att det varit många varje år, med bra lokal var det ju lätt att ordna fester för grannar och vänner.

Biografverksamheten kom igång första vintern 1961 när Blå Wingen var klar. Utrustningen flyttades över från SLU-gården till färdiga maskinrummet. Karl-Arne och medhjälpare, bland andra Roland Karlsson, var redo från första månaden. Film har därefter visats i Blå Wingen under alla år sen dess. Fram till 2001, i 40 år, var Karl-Arne ansvarig. Nina Pihl och Stefan Lundehed kom med i mitten av 1990-talet. Karl-Arne visade hur de stora filmrullarna skulle hanteras. Nina tog över ansvaret för bion 2001.

Nya filmprojektorer har köpts in vid ett par tillfällen under 1980- och 1990-talen. Utrustning för den digitala tekniken infördes 2014. Föreningen fick då möjlighet att köpa och installera digital utrustning, invigdes i april. Modern ljudanläggning inköptes redan 2004. Vid båda tillfällena fick föreningen stöd från SFI (Svenska filminstitutet).

Varje år visas film vid ca 100 föreställningar. Nu är Nina Pihl och Lena Karlsson ansvariga och tillsammans med ett tiotal filmintresserade visas film på söndagar och tisdagar under höst till vår.

Bingospel i Blå Wingen

Långhundra sportklubb och bygdegårdsföreningen var tidiga med att ordna bingospel i Blå Wingen. Bingon kom till Sverige på 1960-talet. Intresset och nyfikenheten på bingo var stort. De första åren ordnade sportklubben bingospelet vintertid i Blå Wingen. I april 1971 föreslog Karl-Arne Fredriksson att föreningen i egen regi borde arrangera bingo. Så blev det och resten är historia.

Karl-Arne fick ansvaret och fredagen den 7 maj 1971 kunde den första bingokvällen genomföras. Det har varit en lyckosam verksamhet, som engagerat många i bygden som funktionärer och som roat mängder av bingogäster. Från 1976 har bingo arrangerats varje fredag hela året. Karl-Arne var bingoansvarig fram till 2001 då Ingemar Hansson tog över ansvaret. Vid några tillfällen har Leif ”LOKET” Olsson medverkat för att göra bingokvällarna extra festliga.

Bingo på fredagar i Blå Wingen är ett välkänt arrangemang i vida kretsar och varje bingokväll kommer ett hundratal gäster från nära och långt ifrån för trivsamt samvaro och spänning i spel. Bingoverksamheten har varit och är en viktig inkomstkälla för föreningen.

Danskvällar i Blå Wingen var populära

Under 1960-talet och fram till mitten av 70-talet var det populärt att dansa i Blå Wingen. CUF-avdelningen och bygdegårdsföreningen turades om som arrangörer. Många av landets populäraste dansband spelade upp till dans i lilla Blå Wingen, vi kan lätt inse att det varit trångt på dansgolvet.

Maud var med redan då och sålde läsk och godis och hon kan berätta om många trevliga upplevelser. Vi möter ofta personer i bygderna som med glädje berättar om danskvällarna i Blå Wingen. Kanske mötte man där sin livskamrat under en tät och varm danskväll. Nu är det andra nöjen som lockar. När det dansas i Blå Wingen är det andra föreningar som arrangerar.

Sommarfester vid Blå Wingen

CUF-avdelningen var aktiv och arrangerade under många år välbesökta sommarfester vid Åby gård tredje helgen i juli under 1960-talet. Sommaren 1969 flyttades sommarfesten till Blå Wingen, CUF-arna hyrde hela området för festen i juli. Massor av folk kom och roade sig och på lördagskvällen var det dans både utomhus och inne.

De vackra målningarna i Blå Wingen skapades av Nils Eskhult till dessa sommarfester. De pryder nu väggarna och påminner om sommarfesterna för länge sedan.

Boulespel är populärt i Blå Wingen

Boulespel inbjuder till trivsamt samvaro och spänning i spel. Under 2017 skapades tre boulebänor utomhus på området. Intrasserade inbjuds till samvaro och spel. Det finns också möjlighet att spela boule inne i Blå Wingen. Med mattor på golvet och läderklot för spel på matta blir boulespel möjligt under hela året.

Varierande kulturprogram i Blå Wingen

Föreningen har ambitionen att i egen regi ordna olika kulturarrangemang. De populära musikcaféerna är ett exempel. Samverkan sker med Knivsta Musiksällskap vid Live Bio och föreställningar med opera. Konsertkarusellens program med stöd av Musik i Uppland och Knivsta kommun ger möjlighet att få riksintressanta konserter på hemmaplan i bygden.

Blå Wingen är en väl fungerande nöjeslokal

Blå Wingen har modern utrustning och uppskattas av gästande underhållare. Inom ett närområde med 25 km radie bor minst 25 000 människor. Mitt i denna landsbygd finns Blå Wingen som en modern samlingslokal med ett varierande utbud av verksamheter som kan roa och glädja alla. Kanske är den bygdens ”Nöjespalats”.

Blå Wingen är en viktig lokal och resurs att hyra

Blå Wingen är naturligtvis en lokal att hyra av alla. Privatpersoner, företag, föreningar och organisationer kan hyra för alla former av sammankomster. Enkla möten, stora fester och intressanta kulturprogram ordnade av andra för många i bygden.

Det är många personer som varit med på resan under åren

Nu har vi berättat om hur föreningen bildades på 1940-talet, för ca 70 år sedan, och hur arbetet fortskridit fram till i år. Det blev en bygdegård med mångfald i verksamhet. För gemenskap och social samvaro för alla i bygden. Vi har också berättat om den mångfald av arrangemang som många upplevt under alla år.

Nu vill vi också berätta om människor som varit med på olika sätt under kortare eller längre perioder. Det är inte möjligt att berätta om alla, vi får begränsa oss. Vi har själva varit med sedan slutet av 1970-talet och på olika sätt deltagit både i utvecklingen av Blå Wingen och medverkat i den verksamhet som genomförts.

Vi påminner om att Byggnadsföreningen Långhundragården skapades i början av 1946. Folket i bygden insåg redan då att det behövdes en bra samlingslokal. Genom sitt engagemang hade man stort stöd i bygden för sina planer för framtiden. Väl genomtänkta planer och stadgar som hållit under alla år.

Det är några personer som vi särskilt vill lyfta fram och berätta om. De har med sitt engagemang och sin drivkraft betytt mycket för Blå Wingen som mötesplats i bygden.

Först vill vi berätta om Karl-Arne Fredriksson som tidigt var med i CUF-avdelningen. Redan 1956 fick han ansvaret för filmvisningarna i SLU-gården och säkert var han och hustrun Gunhild aktiva i det mesta som ordnades. De var redan då aktiva i planerna på ny bygdegård. Karl-Arne fick ansvaret som kassör i byggnadsföreningen vid årsstämman i mars 1960. Redan 1959 kom han med i den grupp som unders Nils Eskhults ledning ansvarade för planering, inköp och uppbyggnad av Blå Wingen.

När lokalerna var färdiga blev det naturligt att Karl-Arne fortsatte som kassör i föreningen. Det uppdraget hade han fram till årsstämman 2001. Men han var inte bara kassör. Under alla år var han samtidigt föreståndare för Blå Wingen (som innefattade uthyrning). Hans stora intresse för film höll i sig under alla år. Han lämnade över filmansvaret till Nina Pihl först 2001. Karl-Arne tog initiativet till bingoverksamhet i Blå Wingen 1971 och var ansvarig fram till 2001, alltså i trettio år.

Vi berättar om Karl-Arne med stor respekt och tacksamhet, utan hans och hustrun Gunhilds engagemang och insatser hade det varit svårt att förverkliga de tidiga intentionerna om förening och bygdegård.

Vi vill också berätta om några personer som har haft ledande roller i styrelsen, alltså varit ordförande, kassör eller sekreterare under längre eller kortare perioder.

Nils Eskhult var ordförande från 1950-talet, följt av 7 personer fram till nu 2018.

Nils Eskhult valdes som ordförande vid årsstämman i mars 1958. Han ledde sedan styrelsens arbete under de intensiva åren med byggnation, utbyggnad och verksamhet fram till mars 1976. Nils hade under dessa år med byggnation stor hjälp av ingenjören och lantbrukaren Jörgen Wallin på Lockstaholm, som ritade och planerade byggnaden. Nils finns med oss i Blå Wingen genom sina konstverk som pryder väggar i lokalerna.

Börje Klingstedt var med i styrelsen under 1970-talet och 1976 valdes han som ordförande efter Nils. Börje var kvar i tre år och vid årsmötet 7 mars 1979 ersattes Börje av Roland Karlsson. Roland var också ordförande under tre år fram till 1982.

Ingemar Hansson valdes som ordförande efter Roland vid årsmötet 3 mars 1982. Som vi berättade i inledningen blev Ingemar intresserad av Blå Wingens verksamhet och invaldes i styrelsen 1979.

Ingemar var ordförande till 2001 då Estelle Karlsson tog över ansvaret som ordförande vid årsmötet i februari.

Estelle var därefter ordförande under de intensiva åren under början av 2000-talet då upprustning av köket, byte av fönster, installation av bergvärme mm genomfördes. Vid årsmötet 2010 valdes Stig Pettersson till ordförande under ett år till Lars-Erik Örde 2011 tog över fram till årsmötet 2018.

Nu är vi då framme vid 2018. Då återkom Nina Pihl till styrelsen och valdes som ordförande. Nina är alltså föreningens sjunde ordförande efter Nils Eskhults år under föreningens inledande verksamhet.

Föreningen har under åren haft fem sekreterare

Ingemar Johansson, Åby, var sekreterare under föreningens tidiga år fram till årsmötet 1969 då Tage Sundqvist tog över. Tage fortsatte sedan detta uppdrag fram till årsmötet i mars 1978 då Maud Johansson (invald i styrelsen 1977) valdes som sekreterare. Maud hade detta uppdrag under 35 år fram till årsmötet 2014 då hon ersattes av Madeleine Johansson när hon valdes in som ledamot. Vid årsmötet 2018 valdes Christina Karlsson som sekreterare.

Karl-Arne Fredriksson var som tidigare nämnts kassör under alla år fram till årsmötet 2001 då Ingemar Hansson valdes som kassör, ett uppdrag han hade fram till årsmötet i år, 2018, då Maud Johansson tog över uppdraget som kassör. Alltså bara två kassörer från 1960 till 2018.

Vid årsmötet 2001 övertog Ingemar Hansson också Karl-Arnes ansvarsområden som föreståndare och bingoansvarig. Nina Pihl fick samtidigt ansvar för filmverksamheten. Nina hade sedan mitten av 1990-talet varit medansvarig för film.

Det är många fler utöver de nämnda som varit med och gjort Blå Wingen och bygdegårdsföreningen till vad den är i dag. Vi framför här ett varmt och uppskattande tack till alla som på olika sätt så engagerat och ideellt varit med på resan. Tillsammans har vi utvecklat Blå Wingen som lokal och skapat, ordnat och arrangerat verksamhet för många i en av Sveriges fina bygdegårdar, Blå Wingen.

Byggnadsföreningen Långhundragården upa blev Bygdegårdsföreningen Blå Wingen 17 november 2002

Byggnadsföreningen Långhundragården u.p.a var en ekonomisk förening från bildandet 1946 fram till extra föreningsstämma den 17 november 2002. Skattemyndigheter och Bygdegårdarnas Riksförbund rekommenderade att ekonomiska föreningar med ideell verksamhet skulle ombildas till ideella föreningar. Så skedde vid två samtidigt genomförda föreningsstämmor den 17 november 2002.

Vid dessa föreningsstämmor var Håkan Ruderus ordförande. Stadgar för bygdegårdsföreningen Blå Wingen antogs vid stämman och slutligt beslut om stadgarna togs sedan vid ordinarie föreningsstämma 2003.

Slutord

Som Ni nu funnit har vi båda, Maud Johansson och Ingemar Hansson, varit engagerade i bygdegårdsföreningen Blå Wingen sedan slutet av 1970-talet. Vi har försökt efter vår förmåga att leda och medverka i arbetet med att utveckla Blå Wingen till den viktiga mötesplats den är nu, 2018. Vi har också medverkat i den omfattande verksamhet som bedrivs i föreningen.

Vi hoppas att Ni funnit vår berättelse intressant och värdefull och gett inblick i hur engagemanget i en ideell förening kan vara. Vi hoppas att Ni också fått inblick i hur en bygdegårdsförening fungerar och vilken betydelse den har för en levande landsbygd.

Under arbetet med skriften har vi läst protokoll, stadgar, ritningar och verksamhetsberättelser från alla år. Det utgör källorna till uppgifterna i vår berättelse. Tillsammans med glimtar från vad vi själva upplevt blev det denna berättelse om Blå Wingen.

Maud Johansson och Ingemar Hansson

Bygdegårdsföreningen är alltså en ideell förening. Vid årsmöte i februari varje år redovisas verksamhet och beslut tas om ledamöter i styrelse och verksamhet under kommande år.

Verksamheten leds av en styrelse på 10 personer. Enligt stadgarna är alla som bor i Husby-Långhundra medlemmar i bygdegårdsföreningen och inbjuds att vara med i den gemenskap som föreningen inbjuder till.

Vid årsmötet i februari 2018 valdes Nina Pihl som ordförande i styrelsen. Den arbetar målmedvetet med att tillmötesgå människornas förväntningar om moderna och ändamålsenliga lokaler och en varierande verksamhet som tilltalar alla i bygden.